

செய் 29 21 346

இலக்கிய மஞ்சள்

செய் 29
முன்றும் புத்தகம் 246

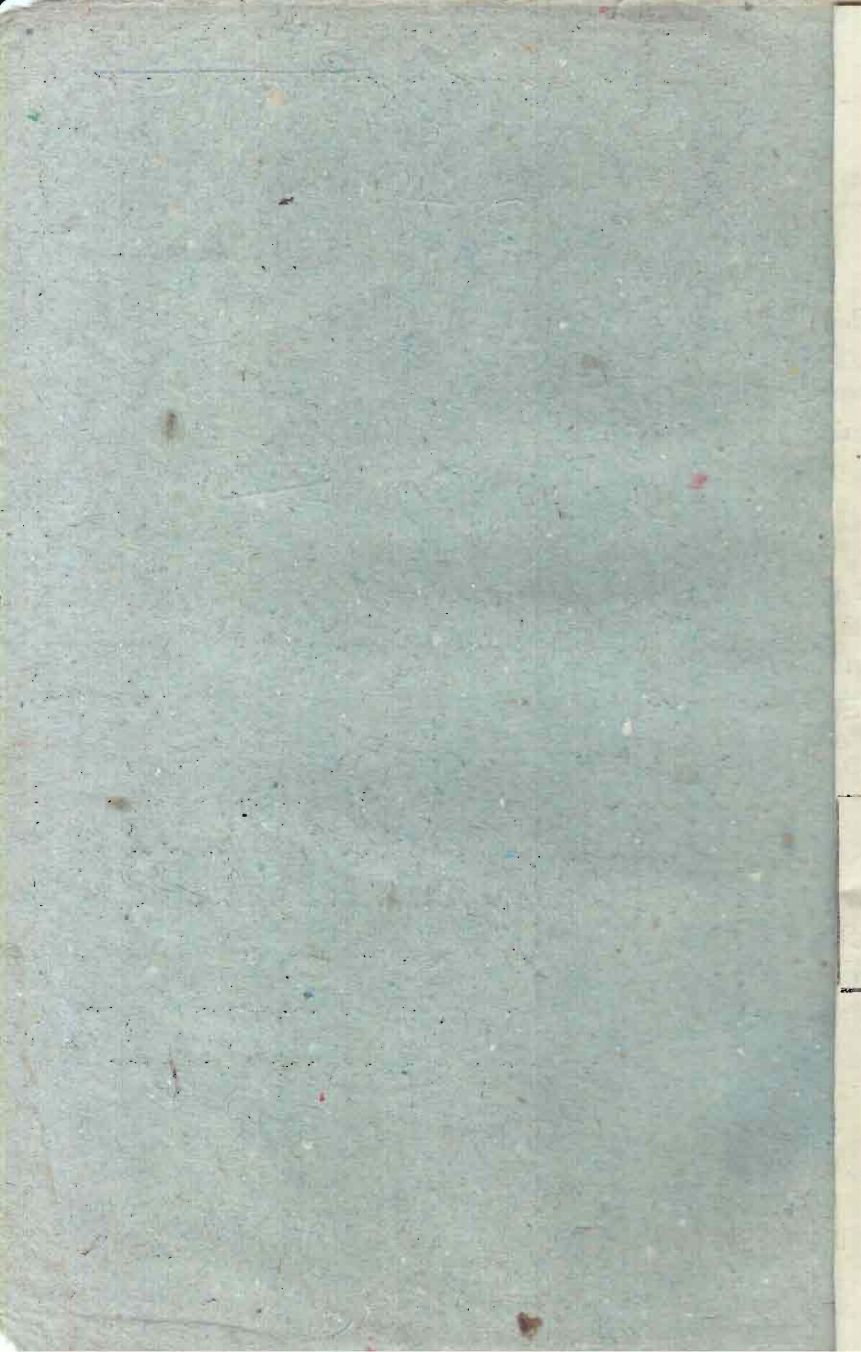
29

சுன்னாகம் :

வட - இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்

1922

E 23

சுரு 29
~~9.11.33~~

இலக்கிய மஞ்சரி ~~244~~

மூன்றாம் புத்தகம்

ஆசிரியர்கள் :

பண்டித வ. நடராஜன்

கனக. செந்திநாதன்

இப்புத்தகம் இலங்கைக் கல்வித் திணைக்களத்தினரால் இலங்கைப் பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் துணைப் பாடநூலாக உபயோகிக்கத் தகுந்ததென 1978-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அங்கீகரிக்கப்பெற்றது.

1922

சுன்னாகம் :

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்
பதிப்புரிமை]

[1979

பத்தாம் (திருத்திய) பதிப்பு — ஜூன் 1979

(உரிமை பதிப்பாளருக்குரியது)

முன்னுரை

—o—o—o—o—

“சிறுவர்கள் அழகிய படங்களையும், இனிய பாடல்களையும் மிகவும் சுவைத்து அனுபவிப்பார்கள். இளம் உள்ளங்களுக்கு எழுச்சி தருவன இவை. இவற்றின் உதவியுடன் அவர்களுக்குப் பல விஷயங்களையும் போதித்துவிடலாம்” என்பது இக்காலக் கல்விநூல் வல்லார் முடிபு.

இதனைக் கருத்துட்கொண்டே பெரும்பாலும் இந்நூல் யாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாடத்திலும், அவ்வப் பாட விளக்கத்திற்காகவும், செய்யுளை நயப்பதில் ஆர்வமுட்டுவதற்காகவும் சில விளக்கவுரைகளும் அரும்பதவுரைகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மாணவரைச் சுயமுயற்சியில் ஊக்குவிக்கும் எண்ணத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில், பாடல்கள் பலவற்றைச் சேர்ப்பதற்கு அநுமதியளித்த அவ்வவற்றின் உரிமையாளர் அனைவருக்கும் எமது தாழ்மையான நன்றி.

இலக்கிய மஞ்சரிப் புத்தகங்களின் தொடரில் வெளிவந்த இந்நூல் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்க்கும் பெரும் பயனளிக்குமென எண்ணுகிறோம்.
வணக்கம்.

குரும்பசிட்டி }
17-7-52 }

வ. ந.
க. செ.

கலைவாணி அச்சகம் 10, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்

திருத்திய பதிப்பு - முன்னுரை

“இலக்கிய மஞ்சரி வரிசைப் பாடபுத்தகங்கள், காலத்திற்குக் காலம் புதிய பாடல்களையும் நல்ல வசன நடைகளையும் உள்ளடக்கி வெளிவரின் அவை மாணவர்களுக்கு இலக்கியத்திலே ஆர்வத்தை உண்டாக்கும்” என்ற நோக்கம் பற்றி இலக்கிய மஞ்சரி மூன்றாம், நான்காம் புத்தகங்களைத் திருத்தியும் புதுக்கியும் வெளியிடலானோம்.

இதைக் கருத்திற்கொண்ட இலங்கைக் கல்வித் திணைக்களத்தினர் சென்ற ஆண்டு தொடக்கம் இந்நூல் வரிசையில் மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் புத்தகங்களைத் துணைப் பாடநூல்களாகச் சிபாரிசு செய்துள்ளனர்.

இந்நூலை வாசிப்புப் புத்தகம்போல உபயோகியாமல் ஏற்ற இடங்களில் விரித்தும் முன்னுரை கூறியும் இலக்கிய இரசனை பெறச் செய்வது ஆசிரியர்கட்குடன்.

வட-இலங்கைத் தமிழ்நூல்
பதிப்பகத்தார்

29-6-79.

1922

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. தமிழ் முரசு ...	1
2. கண்ணன் — விளையாட்டுப்பிள்ளை ...	4
3. தாலாட்டு ...	7
4. ஆடிப்பிறப்பு ...	11
5. மலர்கள் ...	15
6. காந்தித் தாத்தா ...	18
7. குழந்தையின் வேண்டுகோள் ...	21
8. ஒளவைக் கிழவி ...	24
9. இறைவன் செயல் ...	27
10. வாய்மண்! வாய்மண்!! ...	30
11. முயலும் வேட்டைநாயும் ...	33
12. உடல் நலம் பேணல் ...	35
13. பன்றியின் புத்திமதி ...	37
14. காற்று ...	40
15. வாக்குண்டாம் ...	42

1 ஆம் பாடம்

தமிழ் முரசு

தெருவிலே ஏதோ சத்தம் கேட்கிறது. யாரோ பறை அடிக்கும் சத்தம் அது. ஒரு வன் அந்தப் பறையை (=முரசை) அடிக் கிறான். அவன் என்னவோ சொல்லிச்

சொல்லி அடிக்கிறான். அடிக்கின்ற தாளத்
துக்கு இசையாகப் பாடிப்பாடி அடிக்கிறான்.
பாடிப் பாடி எங்களுக்குச் சொல்லுகிறான்.
அவன் என்ன சொல்லுகிறான்?

1

கொட்டு முரசே! கொட்டு முரசே!-தெய்வக்
கோலத் தமிழ்வளரக் கொட்டு முரசே!

— கொட்டுங்

காலம் கடக்கஎன்றே கொட்டு முரசே!

2

எட்டுத் திசையனைத்தும் எங்கள் தமிழே
—கொடி

ஏற்றிப் பறந்திடவே கொட்டு முரசே!

பட்டதுயர்களெல்லாம் இந்த நாட்டிலே

—இனிப்

பஞ்சாய்ப் பறந்திடவே கொட்டு முரசே!

3

உண்ணும் உணவுத்தமிழ்கொட்டுமுரசே!-!தீந்
தண்ணூர் புனலுந்தமிழ் கொட்டு முரசே

எண்ணும்எண் ணங்கள் தமிழ் கொட்டு

முரசே!—இரு

கண்ணின் மணியுந்தமிழ் கொட்டு முரசே!

இவ்வாறு பாடிப் பாடி அடிக்கிறான்.

1. கோலம்—அழகு. 2. திசை—திக்கு, துயர்—துன்பம்
3. புனல்—நீர்.

அவன் சொல்வது என்ன? தமிழ் நன்றாய் வளரவேண்டுமாம். தமிழனுடைய கெட்ட காலம் நீங்கித் தமிழுக்கு நல்ல காலம் வரவேண்டுமாம். அது மாத்திரமன்று, தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் தமிழையே பேசவேண்டுமாம்; தமிழைப் பாடவேண்டுமாம்; உலகம் முழுவதும் தமிழ் பேசப்படல் வேண்டுமாம். இவ்வாறு அவன் சொல்கிறான். இது அவனுடைய ஆசை.

நாங்கள் தமிழை நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். அவன் தாளத்தோடு பாடியது போல நாங்களும் அந்தப் பாடல்களை இன்னும் ஒரு முறை பாடிப் பார்ப்போம்.

கண்ணன் — விளையாட்டுப்பிள்ளை

கண்ணன் விளையாட்டுப்பிள்ளை; வேடிக்கை செய்யும் குறும்புக்காரன். அன்னுடைய விளையாட்டுக்களும் வேடிக்கைகளும் சிலருக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்; சிலருக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

கண்ணனுடைய விளையாடல்களுள் சில கீழே தரப்படுகின்றன. இப்பாடல்களைப் பாடியவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். அவர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த ஒரு புலவர். குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற இனிய பாடல்கள் பாடியவர்.

*
தீராத விளையாட்டுப்பிள்ளை — கண்ணன்
தெருவிலே பெண்களுக்கு ஓயாத தொல்லை
(தீராத)

1

தின்னப் பழங்கொண்டு

தருவான் — பாதி

தின்கின்ற போதிலே

தட்டிப் பறிப்பான்

என் அப்பன் என் ஐயன்

என்றால் — அதனை

எச்சில் படுத்திக்

கடித்துக் கொடுப்பான்

(தீராத)

2

அழகுள்ள மலர்கொண்டு
வந்தே — என்னை
அழ அழச் செய்துபின்
“கண்ணை மூடிக்கொள்
குழலிலே சூட்டுவேன்”
என்பான் — என்னைக்
குருடாக்கி மலரினைத்
தோழிக்கு வைப்பான்.
(தீராத)

3

பின்னலைப் பின்நின்
றிழுப்பான் — தலை
பின்னே திரும்புமுன்
னேசென்று மறைவான்
வன்னப் புதுச்சேலை
தனிலே — புழுதி
வாரிச் சொரிந்தே
வருத்திக் குலைப்பான்.

(தீராத)

4

புல்லாங் குழல்கொண்டு
 வருவான் — அமுது
 பொங்கித் ததும்புநற்
 கீதம் படிப்பான்
 கள்ளால் மயங்குவது
 போலே — அதைக்
 கண்மூடி வாய்திறந்
 தேகேட் டிருப்போம்.
 (தீராத)

5

அங்காந் திருக்கும்வாய்
 தனிலே — கண்ணன்
 ஆறேழு கட்டெறும்
 பைப்போட்டு விடுவான்
 எங்கா கிலும்பார்த்த
 துண்டோ — கண்ணன்
 எங்களைச் செய்கின்ற
 வேடிக்கை ஒன்றோ?
 (தீராத)

3ஆம் பாடம்

தாலாட்டு

உங்கள் வீடுகளில் குழந்தைகள் இருக்கிறார்களா? அவர்களை நித்திரை ஆக்குவதற்கு உங்கள் அம்மா தாலாட்டுவா ரல்லவா? அந்தத் தாலாட்டு மிகவும் இனிமையா யிருக்கும். சில சமயம் நீங்களும் அந்தப் பாடல்களைக் கேட்டுக் கொண்டே நித்திரையாய் விடுவீர்கள்.

கீழே சில தாலாட்டுப் பாட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை நீங்கள் பாடம் செய்து தொட்டிலில் படுத்திருக்கும் உங்கள் தம்பியையோ தங்கையையோ தாலாட்டுங்கள். நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடினால் அவர்கள் நித்திரையாய் விடுவார்கள்.

ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிவரோ ஆராரோ.

1

மாமணியோ முத்தோ
மரகதமோ மன்னவர்தம்
தாம முடிமீது
தயங்கும் வயிரமதோ?

2

முல்லை நறுமலரோ,
முருகவிழ்க்கும் தாமரையோ,
மல்லி கைப்பூவோ,
மருக்கொழுந்தோ சண்பகமோ?

3

தெள்ளமுதம் உண்டு
தெவிட்டாக் கனியுண்டெம்
உள்ளம் குளிர
உரையாடும் பைங்கிளியோ?

4

பாலை விரும்பினையோ
பணிகாரம் வேண்டினையோ
சோலைப் பசுங்கிளியே!
சுந்தரமே! சொல்லி அழு.

5

சப்பாணி கொட்டித்
தளர்ந்தனையோ? அல்லதுன்றன்
கைப்பாவைக் காகக்
கலங்கி அழுதனையோ?

6

தித்திக்கும் தேனும்
 தினைமாவும் கொண்டுந்றன்
 அத்தை வருவாள்
 அழவேண்டாம் கண்மணியே.

7

மாங்கனியும் நல்ல
 வருக்கைப் பலாக்கனியும்
 வாங்கியுன் அம்மான்
 வருவார் அழவேண்டாம்.

8

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு
 கண்மணியே கண்ணுறங்கு
 ஆராரோ ஆராரோ
 ஆரிவரோ ஆராரோ?

— கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை

4ஆம் பாடம்

ஆடிப்பிறப்பு

ஆடி மாதப் பிறப்பு தமிழர்களாற் கொண்டாடப்படும் ஒரு நாள்; பனங்கட்டிக் கூழ் குடிக்கும் பெருநாள்; கொழுக்கட்டை தின்னும் திருநாள். அந்நாளிலே பிள்ளைகள் கூழைச் சுடச்சுட ஊதி ஊதிக் குடிப்பர். கொழுக்கட்டையைக் கடித்துக் கடித்து உண்பர். வாழைப்பழங்களை உரித்து உரித்துத் தின்பர்.

அன்று, ஆடிப்பிறப்புக்கு முதல் நாள் பாடசாலை முடியப் போகிறது, 'நாளைக்கு ஆடிப்பிறப்பு; ஆனபடியால் நாளை விடுதலை;

என்று தலைமையாசிரியர் சொல்லுகிறார். மாணவர்கள் வெளியே வருகிறார்கள். அப்போது ஒரு பையன் தனது நண்பர்களைப் பார்த்து,

1

ஆடிப் பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே !
கூடிப் பனங்கட்டிக் கூழுங் குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே!'

என்று பாடுகிறான். உடனே வேறொருவன்

2

பாசிப் பயறு வறுத்துக்குற்றிச் செந்நெல்
பச்சை அரிசி இடித்துத்தெள்ளி
வாசப் பருப்பை அவித்துக்கொண்டு நல்ல
மாவைப் பதமாய் வறுத்தெடுத்து

3

வேண்டிய தேங்காய் உடைத்துத் துருவியே
வேலூரிற் சர்க்கரை யும் கலந்து
தோண்டியில் நீர்விட்டு மாவை அதில்கொட்டிச்
சுற்றிக் குழைத்துத் திரட்டிக்கொண்டு

1. ஆனந்தம் - சந்தோஷம்.

4

வில்லை [வில்லையாக
 மாவைக் கிள்ளித்தட்டி
 வெல்லக் கலவையை
 உள்ளே இட்டு
 பல்லுக் கொழுக்கட்டை
 அம்மா அவிப்பளே
 பார்க்கப் பார்க்கப்பசி
 தீர்ந்திடுமே.

என்று பாடுகிறான். அவனைத் தொடர்ந்து சிறுமி
 ஒருத்தி பாடுகிறாள்:

5

பூவைத் துருவிப் பிழிந்து பனங்கட்டி
 போட்டு மாவுண்டை பயறு மிட்டு
 மாவைக் கரைத்தம்மா வார்த்துத் துழாவுவள்
 மணக்க மணக்கவா யூறிடுமே.

6

குங்குமப் பொட்டிட்டுப் பூமலை சூடியே
 குத்து விளக்கைக் கொளுத்தி வைத்து
 அங்கிள நீர்பழம் பாக்குடன் வெற்றிலை
 ஆடிப் படைப்புப் படைப்போமே.

7

வன்னப் பலாவிலை ஓடிப் பொறுக்கியே
 வந்து மடித்ததைக் கோலிக் கொண்டு
 அன்னை அகப்பையால் அள்ளிஅள்ளி வார்க்க
 ஆடிப் புதுக்கூழ் குடிப்போமே.

இவ்வாறு அவள் பாடி முடிந்ததும் வேறொரு
பையன் பாடுகிறான்:

8

வாழைப் பழத்தை
உரித்துத்தின் போம்நல்ல
மாவின் பழத்தை
அறுத்துத் தின்போம்
கூழைச் சுடச்சுட
ஊதிக் குடித்துக்
கொழுக்கட்டை தன்னைக்
கடிப்போமே.

9

ஆடிப் பிறப்புக்கு
நானே விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம்
தோழர்களே!
கூடிப் பனங்கட்டிக்
கூழுங் குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தின்னலாம்
தோழர்களே!

இவ்வாறு அவர்கள் பாடிப்பாடி மகிழ்ச்சியோடு
வீட்டுக்குப் போகிறார்கள்.

இந்த இனிய பாடல்களைப் பாடியவர்
சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள். அவர்
யாழ்ப்பாணத்திலே நவாலி என்னும் ஊரில்
வசித்தவர்.

5ஆம் பாடம்

மலர்கள்

பூக்கள் அழகுள்ளவை; வாசனை பொருந்தியவை. இந்தப் பூமியிலுள்ள பூஞ்செடிகள் எல்லாம் பூத்திருக்கும்போது பூமிதேவி சிரிப்பதுபோல இருக்கும். மலர்கள் பூமியை அழகு செய்கின்றன. அது மாத்திரமன்று இனிய வாசனை உடையவை; கண்ணைக் கவரும் பலபல நிறங்கள் கொண்டவை; இத்தகைய மலர்கள் தங்கள் பெருமையைப் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றன:

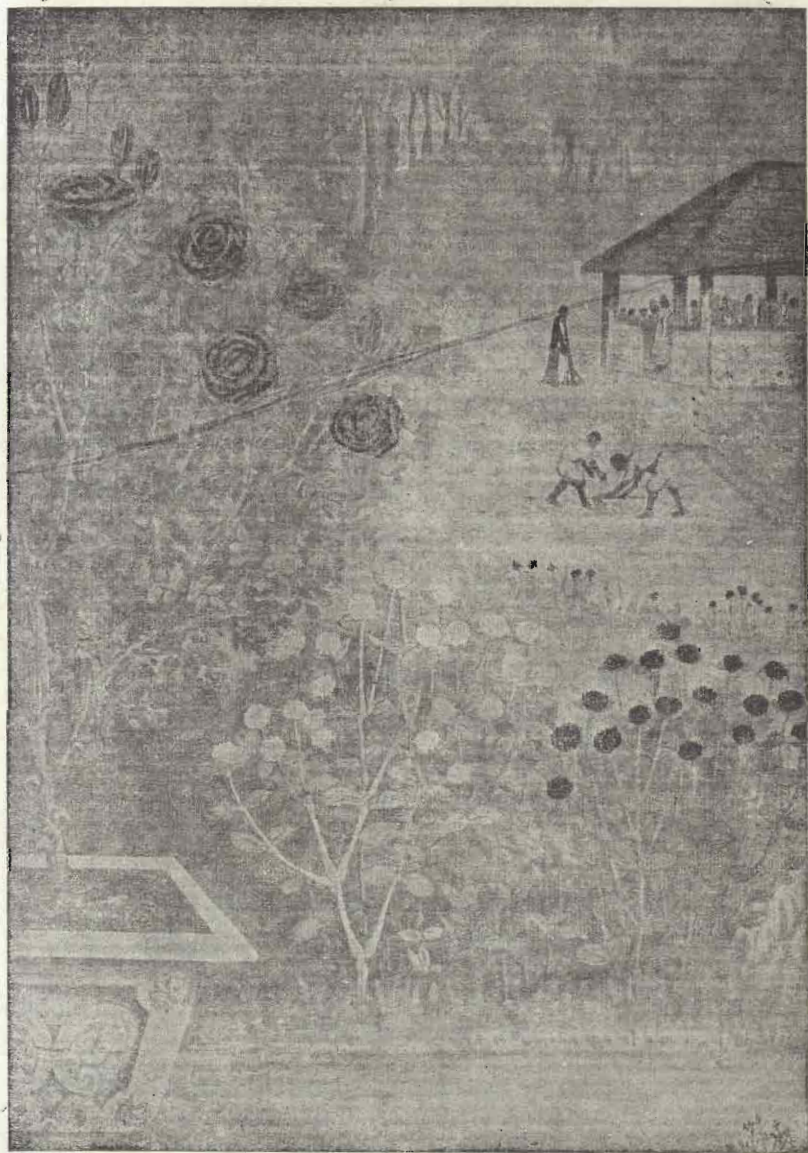
1

பூமகளின் புன்னகைபோல்
பூத்திடுவோமே — கம்பன்
பாமணக்கும் தமிழினைப்போல்
பரிமளிப்போமே.

2

வண்ணவண்ணச் சேலைகட்டி
மகிழ்ந்திருப்போமே — இந்த
மண்ணகமும் விண்ணகமாய்
மாறச் செய்வோமே.

-
1. பூமகள் — பூமிதேவி; புன்னகை — புன்சிரிப்பு
  2. வண்ணம் — நிறம்; மண்ணகம் — பூமி;
விண்ணகம் — ஆகாயம்.

3

மங்கையர்க்கும் ஆடவர்க்கும்
மணமுடிப்போமே — மன்னர்
தங்கமுடி மீதுநாங்கள்
தங்கிவாழ்வோமே.

4

கரும்பினிலும் இனியரசும்
கருதிவைப்போமே — அதை
விரும்பிவரும் பாணருக்கு
விருந்தளிப்போமே.

ஆண்களும், பெண்களும் விவாகம் செய்யும்போது மலர்மாலையை மாற்றிக் கொள்வார்கள். அதனால் ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் மணமுடித்து வைப்பதும் பூக்களே! அரசர்முடிமேல் அழகு செய்வதும் மலர்களே! மலர்களில், கரும்பிலும் இனிமையான தேன் இருக்கிறது. அந்தத் தேனை ரீங்காரம் செய்யும் பாட்டுக்காரர்களாகிய வண்டுகளுக்கு உணவாக அளிக்கின்றன மலர்கள். இந்தப் பூமி அழகாக இருப்பதற்கு மலர்களே காரணம். ஆகையால் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் வீடுகளிற் பூந்தோட்டம் உண்டாக்கி உங்கள் வீடுகளை அலங்காரமாக இருக்கச் செய்யவேண்டும்.

3. மணம்—விவாகம். 4. பாணர்—பாட்டுக்காரர் (வண்டுகள்).

ஆம் பாடம்

காந்தித் தாத்தா

காந்தி மகாத்மாவின் பெயரை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். உங்களில் அநேகர் அவரைப் படத்திற் பார்த்திருக்கிறீர்கள். அவர் இந்தியாவில் இருந்தவர். மிகவும் உத்தமர்; பெரிய மகான். அவர் மக்களை நல்வழிப்படுத்தினார். அவர் இப்பொழுது இறந்துவிட்டார். அவர் உயிருடன் இருந்த காலத்தில் அவருடைய பெருமையைப்பற்றிப் பாடிய பாடல்கள் இவை:

1

தேசத்திலே பெரிய தாத்தா — நாங்கள்
தெய்வமெனக் கொண்டாடும் தாத்தா
நேசத்திலே பெரிய தாத்தா — கொண்ட
நினைப்பே முடித்துவைக்கும் தாத்தா.

2

கூனிக் குறுகி இருந்தாலும் — இளங்
குமர னென்றுமெங்கள் தாத்தா
வானக் கருமுகிலைப் போல — எங்கள்
வாழ்வு செழிக்கவந்த தாத்தா.

3

என்பு தெரியமெலிந் தாலும் — உள்ளம்
 இமயத் தினும்பெரிய தாத்தா
 அன்பு வடிவான தாத்தா — எங்கள்
 அடிமைத் தனை அறுக்கும் தாத்தா.

4

ஏழைக் கிரங்குகின்ற தாத்தா — எங்கள்
 ஏக்கத்தை நீக்குகின்ற தாத்தா
 கோழைத் தனம்விடுத்து நாடு — சிங்கக்
 கூட்டம்போல் எழுச்செய்த தாத்தா.

5

தரும வீரர்எங்கள் தாத்தா — மிகச்
 சாந்த புருடர்எங்கள் தாத்தா
 கரும வீரர்எங்கள் தாத்தா — வாழ்க
 காந்தி மகாத்மாஎன்ற தாத்தா.

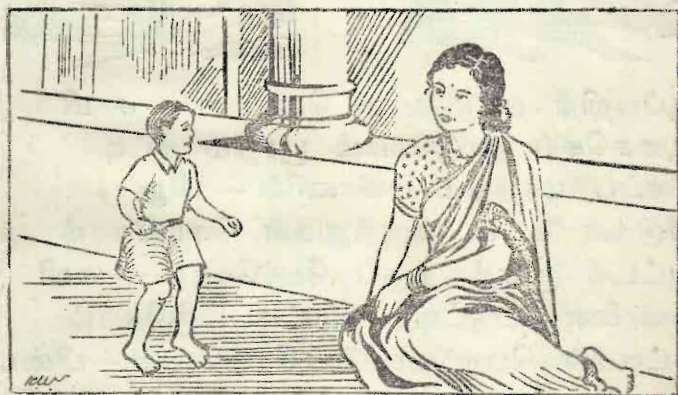
— யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

---

3. உள்ளம்—மனம்; தனை—கட்டு. 4. கோழைத் தனம்—பயம். 5. கருமம்—செயல். நேசம்—அன்பு என்பு—எலும்பு. இமயம்—இமயமலை.

7ஆம் பாடம்

குழந்தையின் வேண்டுகோள்

ஒரு குழந்தை தனது தாய்க்குப் பின் வருமாறு கூறுகிறது:

அம்மாநான் விளையாடப் போறேன்—கையில் அன்புடன் பட்சணம் தந்தனுப் பென்னை சும்மாநான் உட்கார மாட்டேன்— நல்ல தோழர் அழைக்கின்றார் நாழிகை ஆச்சு.

பட்சணம் — இனிப்புப் பண்டம்.

பூப்பறித் தாடுவோம் கொஞ்சம்—சாமி
 பூசைசெய் தாடுவோம் பூரதம் கட்டி
 வேப்ப மரத்தடி மண்ணில்—சிறு
 வீடுகள் கட்டி விருந்துகள் செய்வோம்
 வட்டக் குளத்திற்குப் போவோம்—களி
 மண்ணை உருட்டித் திரட்டி வருவோம்
 சட்டிகள் பொம்மைகள் செய்வோம்—பின்பு
 சாதம் சமைத்தொன்றுச் சாப்பிட்டலம்பிப்
 பாட்டுக்கச் சேரிகள் செய்வோம்—நான்
 பாடுவேன் மத்தளம் போடுவான் கிட்டு

கேட்டுச் 'சபாஷ்' எனச் சொல்வார் — பின்பு
கிண்கிணி கட்டி நடனங்கள் செய்வோம்
வேட்டிக ளால்திரை கட்டிப் — பல
வேடங்கள் போட்டொரு நாடக மாடிக்
காட்டுவோம் பாரதக் காட்சி — நான்
கண்ணனின் சொற்படி காண்டப னாவேன்.
(அம்மாநான்)

— யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

குழந்தைகள் நாடகம் ஆடுவதற்குத்
திரை எப்படிச் செய்கிறார்கள். பாருங்கள்
அவர்களுடைய வேட்டிகள் தான் திரைச்சீலை
கள். பாரதக் கதையைத் தாங்கள் கூத்தாக
(நாடகமாக) ஆடப்போவதாக அந்தப்
பையன் தனது தாய்க்குச் சொல்லுகிறான்.

சபாஷ்—ஆனந்தத்தால் சபாஷ் என்று கூறுதல்.
கிண்கிணி—காற்சதங்கை. காண்டபன்—அருச்சுனன்;

8ஆம் பாடம்

ஒளவைக் கிழவி

ஒளவையார் சிறந்த புலவர். அவர் பல பாட்டுக்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் பல சிறுவர்க்கேற்ற பாடல்கள். அவர் பாடிய பாடல்களை நாம் படித்திருக்கிறோம். அந்த ஒளவையாரைப் பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

அதிகமான் என்னும் ஓர் அரசன் ஒளவையாருக்கு ஒரு நெல்லிக்கனியைக் கொடுத்தான். அதைச் சாப்பிட்டவர்கள் ஆயிரம் வருஷம் இந்த உலகில் உயிருடன் இருப்பார்கள். அதை ஒளவையார் சாப்பிட்டார். ஆகையாற் கூனற் கிழவியாய்ப் பலகாலம் இந்த உலகில் வாழ்ந்தார்.

1. ஒளவைக் கிழவி நம்கிழவி
அமிழ்தின் இனிய சொற்கிழவி
செவ்வை நெறிகள் பற்பலவும்
தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி.

2. நெல்லிக் கனியைத் தின்றுலகில்
நீடு வாழும் தமிழ்க்கிழவி
வெல்லற் கரிய மாந்தரெலாம்
வியந்து போற்றும் ஒருகிழவி.
3. கூழுக் காசுக் கவிபாடும்
கூனற் கிழவி, அவளுரையை
வாழும் நாளில் ஒருநாளும்
மறவோம் மறவோம் மறவோமே.

— தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை

---

1. அமிழ்து—அமிர்தம். 2. கனி—பழம்; மாந்தர்—
மனிதர்; வியந்து—புகழ்ந்து.

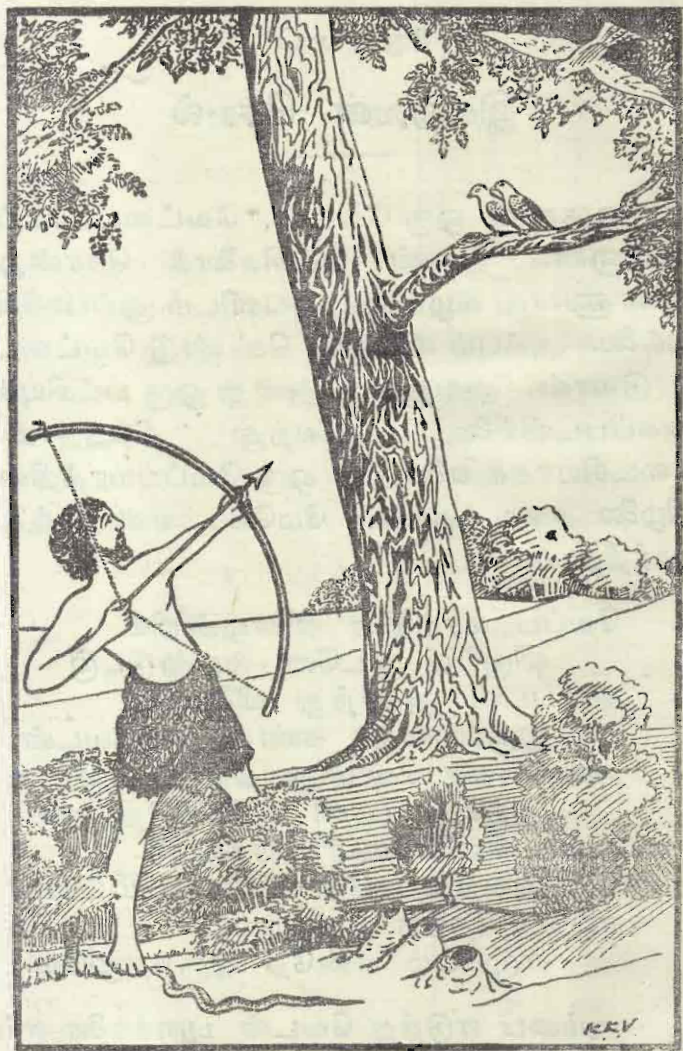

இறைவன் செயல்

ஒருநாள் ஒரு வேடன், வேட்டையாடப் போனான். அவன் பட்சிகளைக் கொண்டு உண்ணுவது வழக்கம். அவனிடம் துப்பாக்கி இல்லை. அம்பும் வில்லும் கொண்டு வேட்டையாடுவான். அவனுக்கு அன்று ஒரு பட்சியும் அகப்படவில்லை, அலைந்து திரிந்தான். கடைசியாகக் களைத்து ஒரு வேப்பமரத்தின் நிழலை அடைந்தான். மேலே அண்ணாந்து பார்த்தான்.

1. வேப்ப மரத்தின் கிளைஒன்றில்
விருப்ப முடனே இரண்டுபுற
இன்புடன் அமர்ந்து விளையாடி
இருப்பதைக் கண்ட அவ்வேடன்
அவற்றைக் கொன்று தின்றிடவே
அந்தோ பாவி அம்பெடுத்தான்
அந்த வேளையோர் இராசாளி
அவற்றை நோக்கி வட்டமிட்டே
எப்போ தந்த இருபுறவும்
எழும்பும் என்றே இருந்ததுவே.

அம்பை எடுத்த வேடன் புறக்களை எய்வதற்குத் தக்க இடத்தை அடைந்தான்.

வந்த வேடன் குறிவைத்து
 வளைத்து வில்லைச் சரிவைத்து
 வேப்ப மரத்தை யேபார்த்து
 மெல்ல மெல்ல அடிவைத்துச்
 செல்லச் செல்லப் புற்றருகே
 சீறி எழுந்த பாம்பொன்றை
 அறியா வேடன் மிதித்திடவே
 அரவம் அவனைக் கடித்திடவே
 விட்டான் கணையை விரைவாக
 விழுந்தான் பூமியிற் பிணமாக
 ஓடிய அம்பும் இராசாளி
 உடலில் தைத்தே உருவியதே
 மரத்தி லிருந்த புருஇரண்டும்
 மரணம் நீங்கிப் பிழைத்தனவே.

— மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார்.

புருக்களைக் கொல்ல வேடனும் விரும்பி
 னான்; இராசாளியும் விரும்பிற்று. புருக்கள்
 அதனை அறியவில்லை. வஞ்சகமற்ற புருக்கள்
 உயிர் தப்பின. வஞ்சனைகொண்ட வேடன்
 பாம்பால் இறந்தான். புருக்களைக் கொல்ல
 விரும்பிய இராசாளி, வேடன் அம்பால்
 இறந்தது.

10ஆம் பாடம்

வாய்மண் ! வாய்மண் !!

இந்தியாவிலே தென்னாலி என்று ஓர் ஊர் உண்டு. அங்கே இராமன் என்னும் பெயருடைய ஒருபையன் இருந்தான். அவன் மிகவும் புத்திசாலி! வேடிக்கையாகப் பேசுவான். அவனுடைய செய்கைகளும் வேடிக்கையாகவே இருக்கும்.

தென்னாலிராமன் வளர்ந்து பெரியவனான பிறகு அவ்வூர் அரசருக்கு வேடிக்கைக் கதைகள் சொல்லும் விகடகவியாய் இருந்தான்.

அந்தக் காலத்தில் சர்க்கரை, சீனிமுதலியன கிடைப்பது அருமை. சிலர் அவற்றைக் கண்டிருக்கவும் மாட்டார்கள். அவ்வூர் அரசர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எங்கிருந்தோ சொற்ப சீனி வாங்குவித்தார். ஆயின், அது மழையில் நனைந்து ஈரமாய்விட்டது. ஆகையால்,

1. இராசா வீட்டு முற்றமதில்
நனைந்த சீனி காய்ந்ததுவே
இராமன் அங்கே போயிருந்தான்;
'காய்வது என்ன பொருள்' என்றான்.

2. இராசா 'மலையின் மண்' என்றார்;
இராமன் எழுந்தே போய்விட்டான்.
இராசா தனக்குப் பொய்சொன்றார்
என்றே இராமன் யோசித்தான்.
3. போன இராமன் யோசனையில்
புத்தி ஒன்று உதித்திடவே
தானே அந்தச் சீனிஎல்லாம்
தின்று தொலைக்க வழிகண்டான்.
4. மகனை அழைத்தே இதுசொல்வான்;
'மன்னன் வீட்டில் நான்இருப்பேன்
வடக்கன் மாடு செத்ததென்று
வந்தங் கெனக்குச் சொல்' என்று,
5. மன்னன் வீட்டில் அவனிடுக்க
மகனும் எழுந்தே ஓடிவந்தான்
'என்ன மகனே அழுகின்றாய்'
என்று இராமன் கேட்டிடவே,
6. 'எங்கள் எருது வலிவந்து
இறந்து விட்ட' தென்றுசொல
அங்கே இராமன் அதுகேட்டு
அலறி விழுந்தான் சீனியின்மேல்.

7. 'ஆசை எருது போயிற்றே
ஐயோ ஐயோ இனிஎனக்கு
வாய்மண்! வாய்மண்!!' என்றுசொல்லி
காயும் சீனி தனைஅள்ளி.
8. வாரி அடைந்தான் வாய்க்குள்ளே
வயிறும் நிரம்பி விட்டதுவே
'மகனே உனக்கும் உன்தாய்க்கும்
வாய்மண் போட' என்றுசொல்லி,
9. அள்ளிக் கொடுத்தான் சீனிஎல்லாம்
அரசன் சீனி தொலைந்ததுவே
பள்ளிப் பிள்ளைகள் கேட்டீரோ?
பகிடிக்கும் பொய் சொல்லாதீர்.

— பிள்ளைப்பாட்டு

11ஆம் பாகம்

முயலும் வேட்டை நாயும்

வெள்ளை முயல் வேகமாகப் பாயலானது
வேட்டை நாய் அதைத் துரத்தி ஓடலானது.
துள்ளித் துள்ளி ஓடி, முயல்
மறைந்து விட்டது.
சோர்ந்து வேட்டை நாய் சுருண்டு
படுத்துக் கொண்டது.
வயலில் ஆடு மேய்த்த இடையன்
அதனைக் கண்டான்.
வந்து வேட்டை நாயைப் பார்த்து
இதனைக் கேட்டான்.

“சின்னஞ் சிறிய முயலைப் பிடிக்க
 உன்னால் இயலவில்லையே.
 நீயோ வேட்டை வீரன்? போ போ!”
 என்று இடையன் சொன்னான்.
 ‘ஏன் நான் முயலைப் பிடிக்கவில்லை
 என்று கேட்டாயே,
 இதனை நீயே அறியும் சக்தி
 உனக்கு இல்லையா?
 ஏன் பிடிக்க முடிய வில்லை
 என்பதை நீகேள் :
 உணவுக் காக நான் முயலைத்
 துரத்திச் சென்றேனே.
 உயிருக்காக முயல் பயந்து ஓடலானதே
 உணவோ உயிரோ பெரியது என்று
 நீ அறியாயோ?
 உயிரைக் காக்க ஓடும் முயலைப்
 பிடிக்க முடியுமோ?
 போ!போ!’ என்று நாயும் சுருண்டு
 படுத்துக் கொண்டது.

— சக்திதூஸன்

உடல் நலம் பேணல்

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம். தேக சுகம் உடையவரே உலகில் இன்பம் அடைவார்கள். தேகம் சுகம்பெறுவதற்குச் செய்ய வேண்டியன யாவை என்று கீழே வரும் பாடலைப் படித்து அறிந்து கொள்ளலாம். நீங்கள் அவ்விதமே செய்து தேக சுகம் பெறுங்கள்; இன்பம் அடையுங்கள்.

உடலின் உறுதி உடையவரே
உலகில் இன்பம் உடையவராம்
இடமும் பொருளும் நோயாளிக்(கு)
இனிய வாழ்வு தந்திடுமோ?

சுத்த முள்ள இடமெங்கும்
சுகமும் உண்டு; நீ அதனை
நித்தம் நித்தம் பேணுவையேல்
நீண்ட ஆயுள் பெறுவாயே.

காலை மாலை உலாவிநிதம்
காற்று வாங்கி வருவோரின்
காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டுக்
காலன் ஓடிப் போவானே.

நித்தம்—தினம் (ஒவ்வொருநாளும்); பேணுதல்—
கைக்கொள்ளுதல்; ஆயுள்—வயது; காலன்—யமன்.

கூழை யேநீ குடித்தாலும்
குளித்த பிறகு குடிஅப்பா
ஏழை யேநீ ஆனாலும்
இரவில் நன்றாய் உறங்கப்பா

தூய காற்றும் நன்னீரும்
சுண்டப் பசித்த பின்உணவும்
நோயை ஒட்டி விடும்அப்பா;
நூறு வயதும் தரும்அப்பா.

அருமை உடலின் நலம்எல்லாம்
அடையும் வழிகள் அறிவாயே
வருமுன் நோயைக் காப்பாயே
வையம் புகழ் வாழ்வாயே.

—கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை

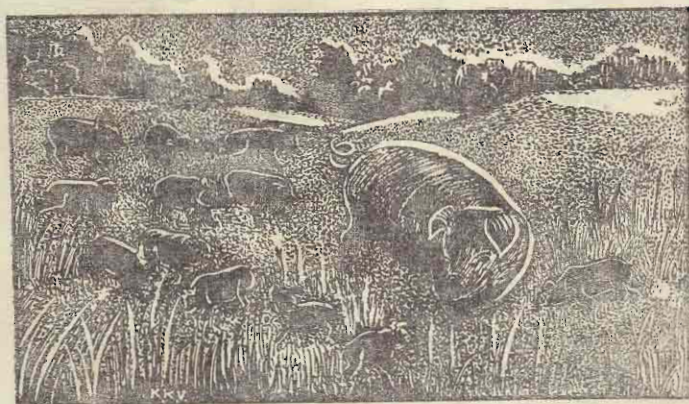
உடற் சுகத்திற்குச் சுத்தம் மிக அவசியம். காலையும் மாலையும் நல்ல காற்றில் உலாவி வர வேண்டும். இரவில் நன்றாக நித்திரை செய்ய வேண்டும். பசித்த பின்னரே சாப்பிட வேண்டும். சுத்தமான நீரையே குடிக்க வேண்டும். இவற்றை மேற்கொள்ளின் தேக சுகத்துடன் வாழலாம். இப்படி வாழ்ந்தால் உயிரைக் கொள்ள வரும் யமனும் எங்கள் பக்கத்தில் வரப் பயப்படுவான்.

உறங்கு-நித்திரை செய்; தூய-சுத்தமான; சுண்டப் பசித்தல்-நன்கு பசித்தல்.

13ஆம் பாடம்

பன்றியின் புத்திமதி

ஒரு நெல் வயல்; செழித்து வளர்ந்து காய்த்துக் குலுங்குகிறது.

இன்னும் சில நாட்களில் அதனை வெட்டி விடுவார்கள்.

ஐப்பொழுது நடுச்சாமம் பன்னிரண்டு மணி. அந்த நெல் வயலுக்குள் ஒரு பன்றி வருகிறது. அந்தப் பன்றிக்குப் பின்னால் பத்துப் பன்னிரண்டு பன்றிக் குட்டிகள் வருகின்றன. அவை தாயும் குட்டிகளும். பன்றிக்கும் குட்டிகளுக்கும் இரண்டு நாளாய்

நல்ல சாப்பாடிக்கலை. பன்றிக் குட்டிகளுக்கு நெல்லு வயலைக் கண்டவுடன் நாக்கில் சலம் ஊறுகிறது. ஆசையால் நெற் கதிர்களைத் தின்ன ஓடுகின்றன. அப்பொழுது தாய்ப் பன்றி, குட்டிகளைப் பார்த்து,

1. நெல்லுத் தின்னும் ஆசையாலே
பல்லுக் கில்லுப் பேர்ந்திடாமல்
நன்னி நன்னி நின்றுநீங்கள்
தின்னுங்கோ மக்காள்!
2. வெட்டிக் கட்டிச் சூடுவைத்தால்
எட்டிப் பார்க்க முடியாது
கெட்டித்தன மாக நின்று
தின்னுங்கோ மக்காள்!
3. செய்த வர்க்குத் தெண்டமல்லால்
தின்ற வர்க்குத் தெண்டமில்லை
செல்லு மட்டும் நீர்செலுத்தித்
தின்னுங்கோ மக்காள்!

என்று சொன்னது.

அப்பொழுது கிழக்குத் திசை வெளிப் பதைத் தாய்ப் பன்றி கண்டது. பொழுது விடியப்போகிறது. வயல்காரன் இனி வரக்

கூடுமல்லவா? ஆகையால் தாய்ப் பன்றி
குட்டிகளைப் பார்த்து,

4. பொழுது விடிவ தற்குப்
பூமிவெளி யாகு திங்கே
பேசாமல் வேலிக் கப்பரல்
ஒடுங்கோ மக்காள்!

5. பத்தைக் குள்ளே போய்க்கிடந்து
எப்போ வெயில் சாயுதென்று
பாங் குடனே தான்கிடந்து
தூங்குங்கோ மக்காள்!

6. தூங்கும் போது நீங்களந்தத்
தொல் லுலகு மானிடர்க்குச்
சோப னங்கள் சொல்லிச் சொல்லித்
தூங்குங்கோ மக்காள்!

என்று புத்திமதி சொல்லி அனுப்புகிறது.

மற்றைய நாளும் அங்கேயே சாப்பிடும்
எண்ணம் அவைகளுக்கு உண்டு போலும்,
தங்கள் உணவுக்காக மனிதர்கள் நெல்லுச்
செய்கை பண்ணி இருக்கிறார்களாம். ஆகை
யால் அவர்களுக்கு (மனிதர்களுக்கு) நல்
வாழ் த்துக் கூறிக்கொண்டே நித்திரை
செய்யும்படி தாய்ப்பன்றி கூறுகிறது.

6. தொல்லுலகு — பழையமான உலகம்;
மானிடர் — மனிதர்; சோபனம் — வாழ்த்து.

காற்று

மழைக் காலம்.

மாலை நேரம்.

குளிர்ந்த காற்று வருகிறது.

நோயாளி உடம்பை முடிக்கொள்ளுகிறான்.

பயனில்லை.

காற்றுக்கு அஞ்சி உலகத்திலே இன்பத்துடன் வாழ முடியாது.

பிராணன் காற்றாயின் அதற்கு அஞ்சி வாழ்வதுண்டோ?

காற்று நம்மீது வீசுக.

அது நம்மை நோயின்றிக் காத்திடுக.

மாலைக் காற்று நல்லது.

கடற் காற்று மருந்து.

வான் காற்று நன்று.

காற்றுத் தேவனை வணங்குவோம்.

அவன் வரும் வழியிலே சேறு தங்க
லாகாது; நாற்றம் இருக்கலாகாது; அழுகின
பண்டங்கள் போடலாகாது; புழுதி படிந்
திருக்கலாகாது. எவ்விதமான அசுத்தமும்
கூடாது.

காற்று வருகிறான்.

அவன் வரும்வழியை நன்றாகத் துடைத்து
நல்ல நீர் தெளித்து வைத்திருவோம்.

அவன் வரும் வழியிலே சோலைகளும்
பூந்தோட்டங்களும் செய்து வைப்போம்.

அவன் நல்ல மருந்தாகி வருக.

காற்றை வழிபடுகின்றோம்.

அவனுக்கு நல்வரவு கூறுகின்றோம்.

அவன் வாழ்க.

— பாரதியார்

15ஆம் பாடம்

வாக்குண்டாம்

ஓர் அழகான காடு; அங்கே ஒரு மயில் தன் தோகைகளை விரித்து ஆடிக்கொண்டு நிற்கிறது. அது எவ்வளவு அழகு; எல்லோரும் அதைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறார்கள். அதை ஒரு வான்கோழியும் பார்க்கிறது. தானும் அப்படி ஆடவேண்டுமென்பது வான்கோழியின் ஆசை. ஆடிப்பார்க்கிறது. மயிலைப் போல் அதனால் ஆட முடியுமா?

கீழ் வரும் பாடலில் இந்த விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை இசை

யுடன் பாடுங்கள். இதன் கருத்தை ஆசிரியரிடம் கேட்டு அறியுங்கள்.

1

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் — தானுந்தன் பொல்லாச் சிறகைவிரித்(து) ஆடினாற் போலுமே கல்லாதான் கற்ற கவி.

*

*

*

நாங்கள் தோட்டங்களிலே பயிர் நாட்டுகிறோம். அவற்றுக்கு நீர் பாய்ச்சுகிறோம். நாங்கள் பாய்ச்சும் நீர் பயிர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, பக்கத்திலுள்ள புற்களுக்கும் பயன்படுகிறது. இவ்விஷயம் கீழேயுள்ள பாடலில் இருக்கிறது. நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் புல்லுக்கும் உதவுவதுபோல நல்லவர்கள் காரணமாக மற்றவர்களும் நன்மை அடைவார்கள். இக்கருத்தை இந்தப் பாட்டின் மூலம் அறியலாம். பாட்டைப் படித்துப் பாருங்கள்.

2

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் — தொல்லுலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

*

*

*

கீழே வரும் பாடல்களின் பொழிப்பை ஆசிரியரிடம் கேட்டு அறியுங்கள்:

3

நன்றி ஒருவற்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி என்று தருங்கொல் எனவேண்டா — நின்று தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத் தலையாலே தான்தருத லால்.

4

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி ஆங்கதனுக்கு ஆகாரம் ஆனாற்போல் — பாங்கறியாப்புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் கல்லின்மேல் இட்ட கலம்.

5

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க நல்லார்சொற்கேட்பதுவும் நன்றே — நல்லார்குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

6

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின் மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் — மன்னற்குத் தந்தேசம் அல்லாற் சிறப்பில்லைக் கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு.

இப் பாடல்கள் வாக்குண்டாம் என்னும் நூலில் உள்ளன. அதனை இயற்றியவர் ஔவையார்.

ILAKKIYA MANJARI

Book III

Approved and prescribed by the
Department of Education, Sri Lanka,
to be used as a Supplementary
Reader for standard III in all Schools
and Colleges.

North-Ceylon Tamil Works Publishing House
Chunnakam 1979 Price: Rs. 2.00

Cover printed at the Thirumakal Press, Chunnakam